

způsobem, který by zaručoval pokud možno největší úsporu výloh«. Podle toho omezuje se uvedený výnos býv. c. k. všeobecné dvorské komory toliko na výklad platných předpisů při použití jich na určitou skupinu státních zaměstnanců v určitém správním obvodu a ukládá podřízenému úřadu, jak má postupovati ve příčině náhrady cestného, jež vznikne uvedeným zaměstnancům z důvodu cesty k přísaze při jmenování. Neupravuje tedy dekret ten ani všeobecně ani pro všechny státní zaměstnance býv. Tyrol, natož pro všechny zaměstnance býv. rakouského státu vůbec otázku náhrady výloh při služebních cestách, k nimž došlo za účelem výkonu služební přísahy, tím méně pak mění příslušné dosavadní předpisy. Uvedený dekret nebyl ostatně ani sdělen guberniu (zem. úřadu) na Moravě, ani nebyl zevšeobecněněn uveřejněním ve Sbírce zákonů politických, ani ve Sbírce t. zv. zákonů provinciálních země Moravsko-slezské. Z předdeslaného vysvítá, že nelze jej považovati za »předpis« personálního práva státně-zaměstnaneckého platného v zemi Moravsko-slezské ve smyslu shora uvedeném. Nemá-li však uvedený dekret právní povahu všeobecného předpisu platného pro zaměstnance státní, nelze ho vztahovati ani na učitelstvo veřejných škol národních a nemohl žal. úřad právem posuzovati podle uvedeného dekretu nárok st-lův na náhradu cestovních výloh a na přiznání diety při cestě vykonané 8. září 1932 za účelem připomenutí přísahy.

Č. 12.822.

S a m o s p r á v a o b e c n í: * Otázku, je-li majitel domu povinen platiti zvláštní vodné i za vodu, která jeho domovní přípojkou protékla následkem prasknutí roury domovního potrubí, dlužno řešiti nejen podle pravidel o vodném, vydaných ve smyslu § 28 obec. fin. nov. č. 329/1921 Sb., nýbrž i se zřetelem na vodovodní řád, po případě zvláště sjednaná ustanovení, jimiž upraven je právní poměr mezi obcí jako podnikatelem vodovodu a uživateli vodovodu po stránkách ostatních.

(Nález z 18. března 1937 č. 11.547/37.)

V ě c: Richard a Antonín K. a pozůstalost po Juliu K. na Vsetíně proti rozh. okr. úřadu na Vsetíně z 30. června 1934 o vodném.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Platebním rozkazem z 18. prosince 1931 předeepsal starosta města Vsetína st-lům jako vlastníkům domů čp. 309 a 310 na Vsetíně zvláštní vodné podle údaje vodoměru za II. pololetí roku 1931.

V odvolání namítali poplatníci, že větší spotřeba vody způsobená prasknutím vodovodní trubky jde na vrub obce, ježto obec při zřizování jejich přípojky na vodovod nařídila sílu trubek pro provozní tlak 4 atm., kdežto později bez úředního konsensu a bez souhlasu majitelů přípojek zvýšila tlak na dvakrát vyšší. Mimo to tvrdili st-lé v odvolání, že v oné době voda vůbec nebyla čerpána, takže obec neutrpěla ztráty. Toto od-

volání bylo v postupu instančním zamítnuto nař. výměrem z důvodu, že s hlediska technologické výroby olověných trubek pro domovní instalace vodovodní se vyžaduje, aby byly počítány pro určitý tlak ještě s určitou, aspoň trojnásobnou bezpečností, uvedl podrobný propočet sdělený mu stavební správou zemědělsko-technickou v Moravské Ostravě, dospěl z toho k závěru, že volba trubky instalatérem odbočky st-lů nebyla správná, pokud se týče tloušťky stěn, a vyslovil, že st-lé jako majitelé jsou plně odpovědní za ztrátu vody z městského vodovodu.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto:

Na sporu jest otázka, jsou-li st-lé povinni platiti zvláštní vodné za vodu v II. semestru 1931 v jejich domech spotřebovanou nad normální množství následkem toho, že praskla roura v jejich domovním potrubí. St-lé popírali a popírají v soudní stížnosti tuto povinnost, dovozujíce, že splnili všechny povinnosti, které jim co do odbírání vody z obecního vodovodu náležely, a že prasknutí roury bylo způsobeno zaviněním obce jako podnikatele vodovodu. Pro řešení otázky té přicházejí v úvahu především pravidla o vodném vydaná ve smyslu §§ 28 a 43 obec. fin. nov. č. 329/1921 Sb., v daném případě pravidla schválená usnesením zem. výboru z 10. ledna 1931. Podle § 2 prav. platí se zvláštní vodné za vodu k jakémukoliv účelu skutečně spotřebovanou a podle § 11 určuje se tato spotřeba pravidelně měřením skutečně odebraného množství vody. Než pravidla o vybírání vodného nevyčerpávají úpravu právního poměru mezi obcí jako majitelem a podnikatelem obecního vodovodu a mezi odběratelem vody. Pro poměr ten jsou rozhodná také pravidla, která obec vydala o užívání tohoto obecního ústavu, ať už pravidla generální (vodovodní řád, regulativ), ať už snad ustanovení speciální sjednaná zvlášť s jednotlivým odběratelem. Pravidla o vodném upravují toliko jeden úsek právního poměru mezi obcí jako podnikatelem vodovodu a mezi uživateli, a předpokládají, že vodovod co do svého zařízení a provozu odpovídá předpisům vodovodního řádu.

V daném případě přicházejí tedy pro řešení sporné otázky také v úvahu ustanovení technického regulativu, vydaného na základě § 1 zákona ze dne 4. ledna 1910 č. 3 z. z. mor. usnesením obec. zastupitelstva z 13. prosince 1907 a 16. prosince 1909 a schváleného v r. 1912, po případě snad zvláštní ustanovení, která podle tvrzení st-lů byla mezi nimi a obcí co do připojení jich domů na obecní vodovod sjednána prve, nežli cit. regulativ byl ve smyslu § 1 odst. 3 cit. zákona schválen a nabyl platnosti. Toto zásadní stanovisko uznává ostatně také obec sama, která v administrativním řízení své stanovisko opřela poukazem na ustanovení uvedeného vodovodního regulativu a povinnost st-lů odůvodnila tím, že domovní potrubí jejich nevyhovovalo tomuto regulativu. Také žal. úřad uznal povinnost st-lů platiti předepsané jim vodné v podstatě z důvodu, že za ztrátu vody způsobenou prasknutím roury v domovním potrubí st-lů jsou zodpovědní st-lé sami, poněvadž roura co do tloušťky stěny 2.5—3 mm nevyhovovala požadavkům, které s hlediska technologické výroby olověných trubek dlužno klásti pro vodovodní instalace domovní při určitém tlaku. Při tom opřel se o dobrozdání znalce, který zjistil potřebnou sílu stěn rour vodovodních při provozním

tlaku 45 m (tlak odlehčovací nádrže), resp. 75 m (tlak horního vodojemu) na 4.98 mm, resp. 5.42 mm, a při použití tvrdého materiálu na 4.59 mm, resp. 4.79 mm.

Jak z uvedeného patrno, jsou žal. úřad i obě strany za jedno v tom, že spornou otázku nelze řešiti jedině na základě dávkových pravidel, nýbrž že je tu rozhodným, koho — zda obec či st-lé — postihuje zodpovědnost za to, že roura domovních potrubí v domech st-lů praskla a tím nastala nadnormální spotřeba vody. Žal. úřad řeší otázku tu zcela povšechně podle pravidel technologické výroby olověných trubek pro vodovodní instalace domovní. Naproti tomu stížnost — namítajíc, že žal. úřad nechal zcela nepovšimnuty námitky, které st-lé uplatňovali ve svém odvolání proti rozhodnutí obec. zastupitelstva, — implicity vytýká, že otázku tu bylo zodpověděti na základě oněch ustanovení, kterými bylo svého času upraveno připojení domů st-lů k obec. vodovodu. Jak bylo již svrchu podotčeno, jsou pro otázku vzájemných práv a povinností mezi obcí jako majitelem a podnikatelem vodovodu a mezi jednotlivými uživateli vodovodu směrodatná pravidla — ať generální, ať speciální —, jimiž obec upravila užívání tohoto veřejného ústavu obecního. Musí tedy také otázka, postihuje-li zodpovědnost za určitou závadu zběhlou při odběru vody z obecního vodovodu obec či uživatel, řešena býti především podle těchto pravidel. Nemohl tedy žal. úřad námitku strany vznesenou v odvolání nechat bez povšimnutí, nýbrž byl povinen přihlídnouti k oněm ustanovením, jimiž byl upraven poměr užívání obecního vodovodu st-li, a při tom řešiti také otázku, je-li tu rozhodným technický regulativ, o nějž se opřelo obec. zastupitelstvo, t. j. shora cit. regulativ vydaný ve smyslu § 1 odst. 3 zákona č. 3/1910 z. z. mor., či snad — z důvodů uvedených st-li — ustanovení platná pro připojení domů st-lů před schválením regulativu, a při tom dále zaujmouti také stanovisko k námitce odvolání, že obec neutrpěla ztrátou vody žádné újmy. —

Č. 12.823.

Š k o l s t v í : * Z předpisů zákona č. 251/1922 Sb. a zákona č. 104/1926 Sb. nelze vyčísti povinnost správce-učitele veřejné školy národní hlásiti užívání naturálního bytu úřadům školským za účelem odpočtu jeho odhadní ceny od peněžitých příjmů správcových.

(Nález z 18. března 1937 č. 11.738/37.)

V ě c: Ondřej K. v Jiříkově (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti rozh. min. škol. a nár. osvěty v Praze z 13. listopadu 1933 o srážce za užívání naturálního bytu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výnosem zem. škol. rady v Brně ze 7. května 1932 bylo zvýšeno st-li, defin. učiteli a správci obecné školy v Jiříkově, od 1. července 1932 služné a zároveň bylo okr. škol. výboru v Rýmařově naří-